

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 28Cb/12/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119253644
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ildikó Kohoutová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2021:6119253644.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudkyňou JUDr. Ildikó Kohoutovou v právnej veci žalobcu: H Point, s.r.o. so sídlom Magnezitárska 11, 040 13 Košice, IČO: 43 838 286, právne zast.: AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406 proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zast.: JUDr. Felix Neupauer, advokát so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava o zaplatenie 616,14 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 616,14 eur spolu s

- úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 544,14 EUR od 10.11.2018 do zaplatenia,
- úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 72,- EUR od 11.11.2018 do zaplatenia,
to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 12.03.2019, podanou na upomínací súd, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť sumu 616,14 EUR s príslušenstvom, titulom neoprávnene kráteného poistného plnenia.

2. Žalobca svoj nárok odôvodnil tým, že dňa 24.09.2018 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenej C. B.. Predmetnú škodovú udalosť spôsobil vodič, ktorý mal v čase škodovej udalosti uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. Škodová udalosť bola žalovanému riadne ohlásená a ten ju zaregistroval pod číslom poistnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX. Poškodená si dala svoje motorové vozidlo opraviť u spoločnosti H Point, s.r.o. t.j. u žalobcu, pričom náklady na opravu tohto poškodeného motorového vozidla boli vo výške 4.324,51 EUR. Táto suma bola uplatnená u žalovaného faktúrou č. P Poškodenej bolo Oznámením o poistnom plnení zo dňa 24.10.2018 oznámené, že dňa 24.10.2018 bolo ukončené šetrenie predmetnej poistnej udalosti a bol jej predložený výpočet výšky plnenia. Žalovaný krátil poistné plnenie o sumu 768,78 EUR s odôvodnením, že vzhľadom k vykonaniu opravy v neautorizovanom servise normohodina bola priznaná max. vo výške 20,83 EUR bez DPH. Materiál podľa nadobúdacích dokladov, nárazník v cene 294 EUR bez DPH do výšky ceny orig. Dielu. Počet normohodín priznaný podľa kalkulácie Slovexperty na neautorizovaný servis. Následne žalovaný oznámením o poistnom plnení zo dňa 25.10.2018 dolikvidoval predmetnú škodovú udalosť po reklamácií kalkulácie Slovexperty. Normohodina prác bola priznaná vo výške 20,83 EUR bez DPH. Žalovaný tak priznal poškodenej sumu 224,64 EUR. Žalovaným neuznaná

suma vo výške 544,14 EUR bola poškodenou postúpená na žalobcu Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 13.11.2018.

3. Vzhľadom na vzniknutú situáciu si poškodená prenajala od žalobcu náhradné motorové vozidlo počas doby opravy jej poškodeného motorového vozidla. Náklady za prenájom náhradného motorového vozidla boli vo výške 648,- EUR s DPH za 18 dní prenájmu náhradného vozidla, ktoré si u žalovaného poškodená uplatnila faktúrou č. 318087. Zo strany poškodenej došlo dňa 16.10.2018 k úhrade nákladov za prenájom motorového vozidla vo výške 648,- EUR s DPH žalobcovi, čím jej vznikla pohľadávka za náklady za prenájom náhradného motorového vozidla priamo voči žalovanému vo výške 648,- EUR s DPH, ktorá bola postúpená na žalobcu Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 17.10.2018. Žalobcovi bolo oznámením o poistnom plnení zo dňa 29.10.2018 oznámené, že dňa 26.10.2018 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX a priznaná suma vo výške 576,- EUR s poukazom na rozsah poškodenia, pracnosť opravy (stanovené výrobcom) zapožičania náhradného vozidla priznané max. 16 dní. Zo strany servisu nebola preukázaná nutnosť opravy nad rámec času vymedzeného výrobcom pre danú značku vozidla.

4. Skutočnosti, ktoré žalovaný uviedol v jednotlivých oznámeniach o poistnom plnení, resp. vo výpočtoch poistného plnenia, podľa názoru žalobcu nemajú zákonný ani zmluvný podklad, ich cieľom je iba účelovo sa vyhnúť náhrade škody v plnom rozsahu, na ktorú má poškodený, resp. žalobca, nárok. Na základe ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „zákon o PZP“) má poškodený z dopravnej nehody, resp. žalobca, na ktorého bola pohľadávka postúpená, priamy zákonný nárok voči poisťovni na náhradu škody z titulu povinného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom. V súlade s ustanovením § 442 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj „Občiansky zákonník“ alebo len „OZ“) a v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo len „NS SR“) sp. zn. 4MCdo/23/2008 právo na náhradu škody vzniká už samotným vznikom škody a nie až opravou poškodeného motorového vozidla. Výška nároku na náhradu škody poistného plnenia sa odvíja od rozsahu vzniknutej škody. Žalobca žiada iba zaplatiť sumu za skutočne vykonané a fakturované opravy. Servis, t.j. žalobca pri oprave poškodených motorových vozidiel postupoval tak, aby motorové vozidlá boli z technického a funkčného hľadiska rovnako prevádzky schopné, ako pred škodovými udalosťami. Oprava bola prevedená účelne a smerovala len k odstráneniu následkov škodovej udalosti, jej cieľom a zmyslom bolo, aby poškodené motorové vozidlo spĺňalo rovnaké kvalitatívne, funkčné a estetické kritériá, ako pred škodovou udalosťou. Náklady na prácu a lakovanie sa vypočítajú len s priznaním hodinovej sadzby účtovanej autoservisom (vrátane DPH), ktorá neprevyšuje sumu obvyklú v danom regióne opravcu pre konkrétnu značku a typ vozidla. V prípade, že bude hodinová sadzba účtovaná opravcom vyššia, potom poisťovňa hradí maximálnu hodinovú sadzbu obvyklú v danom regióne pre konkrétnu značku a typ vozidla. Pre porovnanie žalobca poukázal na cenníky lakovacích a mechanických prác v regióne pre daný typ motorového vozidla. Žalobca si účtoval pri poškodenom motorovom vozidle značky VW Tiguan za 1 normohodinu práce 25,- EUR bez DPH za mechanické a lakovacie práce, čo je v porovnaní s ostatnými autoservismi porovnateľná, resp. výhodnejšia a nižšia cena, ktorú skutočnosť žalobca preukazuje priloženými cenníkmi konkurenčných autoservisov. Podľa praxe a usmernení EÚ, ak servis dodrží technologický postup daný výrobcom, či presnú špecifikáciu povolených náhradných dielov a náplní, nemôže byť návšteva servisu mimo servisnej siete výrobcu dôvodom k strate garancií, resp. spochybňovaniu kvality opráv. Táto blokovaná výnimka zakazuje rozdeľovanie servisov na autorizované a neautorizované. Uvedené rozlišovanie následne nemôže byť dôvodom krátenia poistného plnenia.

5. Žalovaný zároveň vôbec neuviedol na základe akých skutočností dospel k záveru, že práve doba prenájmu náhradného vozidla v rozsahu 16 dní je dobou primeranou. V oznámení o poistnom plnení absentujú odôvodnenia podložené technologickými poznatkami a skutočnosťami na základe ktorých by bolo možné potvrdiť pravdivosť záverov žalovaného o primeranosti rozsahu doby prenájmu náhradného motorového vozidla 16 dní. Naopak, žalobca preukazuje dobu nevyhnutnej opravy 18 dní, ako primeranej vzhľadom na všetky objektívne a subjektívne skutočnosti, ktoré vplývali na proces opravy poškodeného motorového vozidla, ako je dodacia doba náhradných dielov, proces mechanických, karosárskych a lakovníckych opráv, čestným vyhlásením svojho zamestnanca o procese opravy poškodeného motorového vozidla, ktorý detailne popisuje proces jeho opravy a z ktorého je možné usúdiť primeranosť doby nevyhnutnej opravy v rozsahu 18 dní.

6. V zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 OZ a § 797 ods. 3 prvá veta OZ si žalobca uplatnil nárok na úroky z omeškania, ktorých výšku ustanovuje osobitný predpis a to odo dňa nasledujúceho po uplynutí pätnástich dní, len čo poisťiteľ skončil vyšetrovanie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťiteľa plniť. Žalobca si uplatnil aj nárok na náhradu trov konania, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia.

7. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal platobný rozkaz sp.zn. 18Up/355/2019 zo dňa 17.04.2019, ktorým podanému návrhu vyhovel. Voči uvedenému platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, v ktorom uviedol, že zo strany žalobcu neboli dodržané ustanovenia § 132 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „Civilný sporový poriadok“ alebo len „CSP“), kedy podľa jeho názoru v žalobe absentujú základné údaje o priebehu škodových udalostí a pod. Zároveň žalobca podľa jeho názoru nie je aktívne vecne legitimovaný v tomto spore, nakoľko zo žalobcom uvedeného skutkového stavu vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradených faktúrach. Poškodený tak predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu, čo vyplýva aj zo žalobcom doložených faktúr, kde subjektom zaviazaným na plnenie bol práve poškodený. S poukazom na uvedené a znenie ustanovenia § 524 OZ vyplýva, že nakoľko poškodený predstavoval dlžníkov žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzavrieť jednotlivé zmluvy o postúpení pohľadávok. Uzatvorením týchto zmlúv nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávok poškodeného na žalobcu, keďže uvedené pohľadávky nikdy neuhradil a teda im nikdy ako pohľadávky nevznikli. V uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzkov poškodeného, ktoré v zmysle vystavených faktúr predstavujú práve pohľadávky žalobcu. Inak povedané, takýmto postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávok žalobcu, čo je v rozpore s ustanovením § 524 OZ. S ohľadom na uvedené tak žalobca nemôže predstavovať aktívne vecne legitimovaný subjekt na strane žalobcu v predmetnom súdnom konaní.

8. V zmysle rozsudku Najvyššieho súdu sp. zn. 4Obo/20/2007 s poukazom na žalovaným uvedenú argumentáciu viažucu sa k uzatvoreniu jednotlivých zmlúv o postúpení pohľadávok medzi poškodeným a žalobcom, týkajúcej sa nemožnosti uzatvorenia takéhoto zmluvného vzťahu, a to z dôvodu, že predmetom týchto zmlúv bolo postúpenie pohľadávok zo strany poškodeného, ktoré žalobca eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi a teda sa jedná o neexistujúci predmet postúpenia, považuje žalovaný takéto právne úkony podľa ustanovenia § 39 OZ za absolútne neplatné. Zároveň v predmetných zmluvách absolútnym spôsobom absentuje konkrétny prejav vôle poškodeného ako postupcu týkajúci sa postúpenia samotných pohľadávok. V žalobcom predložených zmluvách o postúpení jednotlivých pohľadávok je pritom zo strany zmluvných strán uvedená len špecifikácia nimi určenej a vymedzenej pohľadávky, ktorá následne je premietnutá v predmete samotnej zmluvy, avšak podľa žalovaného tu absentuje naplnenie samotného cieľa zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorým je prejav vôle postupcu postúpiť pohľadávku, resp. jej časť. Uvedením predmetných skutočností (špecifikácia a predmet zmluvy o postúpení pohľadávky) nemôže byť nahradený samotný prejav vôle postupcu. Súčasne žalovaný namietal, že samotný predmet zmlúv o postúpení pohľadávok je potrebné považovať za rozporuplný, nejasný a v konečnom dôsledku za presne nešpecifikovaný.

9. Vo vzťahu k výške a odôvodnenosti poskytnutého plnenia zo strany žalobcu žalovaný poukázal na Oznámenia, ktoré predložil žalobca, v zmysle ktorých žalovaný riadne a dostatočne uviedol zdôvodnenie vykonaného krátenia poisťných plnení. Poškodený i žalobca sa preto z týchto oznámení preukázateľne dozvedeli z akých dôvodov a v akom rozsahu bolo poisťné plnenie zo strany žalovaného krátené.

10. Žalovaný má zároveň za to, že žalobcom uplatnený nárok je nedôvodný aj v časti uplatňovaných úrokov z omeškania, pričom v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/145/2017, ktorý sa ako dovolací súd stotožnil so záverom odvolacieho súdu, podľa ktorého povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a žalovaný by sa tak do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá bola uložená právoplatným rozhodnutím, zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody. Dovolací súd zároveň v rozhodnutí uviedol, že peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona o PZP je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v ustanovení § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/ zákona o PZP, účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote troch mesiacov

poškodenému spôsob vybavenia jeho poisťnej udalosti. Vzhľadom k uvedenému má žalovaný za to, že žalobcom uplatnené nároky sú nepreukázané, neoprávnené a nedôvodné.

11. Následne Okresný súd Banská Bystrica postúpil predmetnú vec vedenú pod sp.zn. 18Up/355/2019 tunajšiemu súdu na jej prejednanie podľa § 13 v spojení s § 15 ods. 1 CSP, nakoľko žalobca v zmysle § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov v zákonom stanovenej lehote navrhol pokračovať v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku.

12. K odporu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 22.10.2019, pričom vo svojom vyjadrení poukázal na skutočnosť, že žalovaný sám uznal nároky žalobcu, resp. poškodenej na náhradu škody, keďže žalovaný z predmetnej škodovej udalosti čiastočne už plnil. Sporný je preto len rozsah náhrady škody, resp. poisťného plnenia, preto skutočnosti, akými sú priebeh škodovej udalosti nie sú v danej veci rozhodné. Argumentáciu žalovaného týkajúcu sa nedostatkov návrhu preto žalobca považuje za bezpredmetnú a právne irelevantnú.

13. Ohľadne námietky nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu tento uviedol, že pohľadávka, ktorej zaplatenie je predmetom sporu medzi žalobcom a žalovaným, predstavuje nárok na náhradu škody vo forme poisťného plnenia. Nárok na poisťné plnenie vzniká okamihom vzniku poisťnej udalosti, samotná fakturácia predstavuje vyčíslenie nároku - výšku škody. Faktúra predstavuje hodnoverný doklad o oprave vozidla, keďže predstavuje konkrétne vyčíslené majetkové hodnoty (vyjadrené v peniazoch), ktoré bolo potrebné vynaložiť, aby poškodené vozidlo malo rovnaké kvalitatívne, funkčné a estetické parametre ako pred škodovou udalosťou. Výklad žalovaného podľa ktorého by poškodený musel najskôr uhradiť faktúru za opravu vozidla a až následne uplatniť nárok na poskytnutie poisťného plnenia voči žalovanému je v rozpore s podstatou poistenia, ktorým účelom je práve zmiernenie dôsledkov dopadu poisťnej udalosti na majetok poškodeného, s čím súvisí prenos negatívnych dôsledkov poisťnej udalosti na tretí subjekt - poisťovňu. Poškodený častokrát ani nemusí disponovať takou sumou, ktorú by mal vynaložiť na opravu poškodeného motorového vozidla a práve z tohto dôvodu nastupuje ako zodpovednostný subjekt práve poisťovateľ. Okrem iného žalobca uviedol, že po uplatnení nároku poškodeného voči žalovanému, ním bolo poškodenému resp. žalobcovi poskytnutá časť poisťného plnenia, keďže z fakturovanej sumy 4324,51 EUR s DPH zaplatil na účet žalobcu priamo sumu 3780,37 EUR, a z fakturovanej sumy 648,00 EUR s DPH zaplatil na účet žalobcu priamo sumu 576,00 EUR, čím žalovaný uznal existenciu pohľadávky poškodeného zo škodovej udalosti za opravu vozidla a pohľadávky na úhradu nákladov za prenájom vozidla. V zmysle uvedeného podľa názoru žalobcu žalovaný písomne uznal svoj dlh v zmysle § 588 Zákona č. 40/1964 Z. z. Občianskeho zákonníka t.j. uznal svoje záväzky vzniknuté z poisťných udalostí, ktoré je povinný uhradiť žalobcovi v zmysle poisťnej zmluvy a Občianskeho zákonníka.

14. Žalobca zároveň uviedol, že poškodený po vystavení faktúry za prenájom náhradného vozidla, túto dňa 16.10.2018 uhradil v plnej výške, čím došlo k úbytku v majetkovej sfére poškodeného a zároveň k vzniku pohľadávky v rovnakej výške voči žalovanému z titulu PZP. Vzhľadom na túto skutočnosť došlo zo strany poškodeného k postúpeniu pohľadávky v predmetnej výške na žalobcu a to zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 17.10.2018. Zo strany žalovaného došlo k úhrade časti nákladov za prenájom vozidla vo výške 576,00 EUR avšak k úhrade zvyšku krátenej sumy vo výške 72,00 EUR do dnešného dňa nedošlo. V prípade zmluvy o postúpení pohľadávky za úhradu nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla žalobca uviedol, že táto bola uzavretá stranami platne, pričom poškodený zo škodovej udalosti bol oprávnený svoju pohľadávku voči žalovanému z titulu úhrady nákladov za prenájom náhradného vozidla platne postúpiť na tretí subjekt. Totiž v otázke vzniku pohľadávky poškodeného voči žalovanému z titulu úhrady nákladov za prenájom náhradného vozidla zo strany poškodeného, v zmysle aktuálnej právnej úpravy ako aj súdnych rozhodnutí platí, že vznik pohľadávky poškodeného za úhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla voči žalovanému je naviazaný na úhradu faktúry za náklady za prenájom náhradného motorového vozidla zo strany poškodeného v prospech žalobcu, pretože v tomto momente dochádza k majetkovému úbytku na strane poškodeného a zároveň k vzniku pohľadávky voči žalovanému vo výške uhradenej faktúry za náklady za prenájom náhradného vozidla. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 32Cb/32/2019 a sp. zn. 27Cb/39/2012. V danom prípade teda poškodenému vznikla pohľadávka voči žalovanému z titulu úhrady nákladov za prenájom vozidla dňa 16.10.2018, kedy došlo z jeho strany k úhrade nákladov za prenájom náhradného vozidla v prospech žalobcu.

15. Podľa žalobcu postúpenie pohľadávky je z povahy veci vždy spojené s prevodom subjektívneho práva na plnenie, ktoré vyplýva zo záväzkového vzťahu a má relatívny charakter. Určitosť obsahu zmluvy sa posudzuje predovšetkým z hľadiska jednoznačného identifikovania a vymedzenia postupovanej pohľadávky. V predmetnom prípade postupca p. Homolyová, t.j. veriteľ postúpil svoje pohľadávky voči žalovanému, tj. sumu vo výške 544,14 EUR a sumu vo výške 72,00 EUR, ktoré jej mali byť vyplatené z titulu nároku na náhradu škody z škodovej udalosti, na postupníka, tj. žalobcu, aby priamo žalobca mohol vymáhať neuhradené pohľadávky resp. časť neuhradených pohľadávok od žalovaného. Takýto postup je v právnej praxi bežný a súdmi akceptovateľný. V zmluvách o postúpení pohľadávky je zrozumiteľne, určito a jednoznačne vyjadrené, čo je ich predmetom, kto je v danom prípade dlžníkom, veriteľom a právny titul vzniku postupovanej pohľadávky - nárok na poistné plnenie, ktoré sa odvíja od výšky vzniknutej škody. V zmluvách o postúpení pohľadávky je jasne vyjadrené akú výšku pohľadávky má postupca voči dlžníkovi - KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, je jednoznačne vyjadrené, že táto suma predstavuje krátenú a nezaplatenú časť faktúry servisu, ktorá bola vystavená za prenájom náhradného motorového vozidla v dôsledku poistnej udalosti. V zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 17.10.2018 je jasne vyjadrené, že postupovaná suma predstavuje dlžníkom - žalovaným nezaplatenú faktúru žalobcu za prenájom náhradného vozidla zapožičaného počas opravy poškodeného motorového vozidla. V zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 13.11.2018 je jednoznačne uvedené, že postupovaná suma predstavuje dlžníkom - žalovaným nezaplatenú časť faktúry žalobcu za opravu poškodeného motorového vozidla. Žalobca zároveň poukázal na to, že v zmluvách je jasne uvedená špecifikácia pohľadávky, pričom je uvedené aj číslo faktúry, a tak neexistujú pochybnosti o akú pohľadávku a z akého právneho titulu ide. Zároveň je v predmetných zmluvách jasne špecifikovaná aj osoba dlžníka a dôvod vzniku pohľadávky poškodeného. Uviedol, že výška nároku na poskytnutie poistného plnenia sa odvíja od výšky vzniknutej škody, nákladov nevyhnutných na uvedenie veci do stavu pred škodovou udalosťou. Vzhľadom k uvedenému neobstoja námietky žalovaného, ktorými namieťa, že predmet zmlúv o postúpení pohľadávky je rozporuplný, nejasný a v konečnom dôsledku za presne nešpecifikovaný.

16. Vo vzťahu k výške poskytnutého poistného plnenia žalobca uviedol, že žalovaný sa žiadnym spôsobom nevyjadril k skutočnostiam uvedeným žalobcom v podanej žalobe, svojimi tvrdeniami nevyvrátil skutočnosti uvedené žalobcom v žalobe, čím sa v zmysle § 151 ods. 1 CSP považujú skutočnosti tvrdené žalobcom v konaní za nesporné. Žalovaný sa v podanom odpore zmohol len na odkázanie na oznámenia o poistnom plnení, čo je neakceptovateľné. Teda žalovaný sa nijakým spôsobom nevyjadril ku skutočnostiam, ktoré tvoria podstatu tohto sporu t.j. k nedôvodnosti zníženia poistného plnenia. Čo sa týka krátenia poistného plnenia za náklady za opravu vozidla, žalobca uviedol, že žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal dôvodnosť krátenia. Zo strany žalovaného nebol predložený žiaden relevantný dôkaz o tom, že ním stanovená cena 20,83 EUR bez DPH za 1 NH prác za opravu vozila je cenou primeranou v danom regióne. Teda nie je zrejmé z akých vstupných údajov žalovaný pri likvidácii škodovej udalosti vychádzal, čo robí jeho oznámenie o poistnom plnení nepreskúmateľným. Žalovaný tak porušil ust. §11 ods. 6 písm. b) Zákona o PZP a to riadnym spôsobom odôvodniť krátenie poistného plnenia. Naopak žalobca svoj nárok riadne preukázal, keď predloženými cenníkmi v konaní preukázal, že ním určená cena vo výške 25,00 EUR bez DPH je cenou primeranou v danom regióne. Taktiež rozlišovanie servisov na autorizované a neautorizované je v rozpore s európskou legislatívou a v rozpore s právom na slobodný výber zmluvného partnera, totiž pokiaľ má servis oprávnenie vykonávať podnikateľskú činnosť v oblasti opravy vozidiel, poskytuje rovnako kvalitné služby ako servis autorizovaný a preto návšteva takéhoto servisu nemôže byť dôvodom k zníženiu poistného plnenia. Čo sa týka nákladov na prenájom vozidla, žalovaný nepreukázal ako došiel k záveru o primeranosti nákladov v rozsahu 16 dní, z akých vstupných údajov vychádzal. Žalovaný sa odvoláva na pracnosť opravy stanovenej výrobcom vozidla, avšak žiadny dôkaz k svojmu tvrdeniu nedoložil, čím v danom prípade neunesol dôkazné bremeno. Naopak žalobca v konaní preukázal čestným vyhlásením zamestnanca žalobcu, že rozsah prenájmu náhradného vozidla 18 dní je absolútne dôvodný vzhľadom na objektívne skutočnosti vplyvajúce na proces opravy vozidla ako rozsah vykonávaných prác, dobu objednania a dodania náhradných dielov atď.

17. Žalobca sa nestotožňuje s tvrdením žalovaného, že vzhľadom ku skutočnosti, že tento si konkrétnu povinnosť podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP splnil v uvedenej lehote, žalobca nemá nárok na uplatnený úrok z omeškania. Žalobca si totiž žalobou uplatnil nárok na zaplatenie úroku z omeškania podľa § 517 ods. 1,2 OZ, ako sankciu za nesplnenie povinnosti peňažnej povahy, t.j. riadne a včas uhradiť

poistné plnenie a teda nežiadal o zaplatenie úroku z omeškania podľa ustanovenia § 11 ods. 8 zákona o PZP za omeškanie žalovaného so splnením nepeňažnej povinnosti (ukončiť šetrenie poistnej udalosti v lehote stanovenej zákonom). Žalobca je toho názoru, že preukázal, že ním uplatnený nárok na doplatenie poistného plnenia je dôvodný, a to aj predložením cenníkov opráv iných servisov v regióne, na preukázanie ceny obvyklej pre daný typ a značku vozidla. Preto nárok na zaplatenie sumy celkovo vo výške 616,14 EUR žalovaný žalobcovi neuhradil v lehote stanovenej v § 797 ods. 3 OZ, neposkytol žalobcovi plnenie riadne a včas, preto sa s plnením peňažného dlhu dostal do omeškania. Závery vyplývajúce z rozsudku najvyššieho súdu sp.zn. 3Cdo/145/2017 nemožno aplikovať na predmetný prípad aj z toho dôvodu, že žalobca si neuplatnil úrok z omeškania podľa špeciálnej právnej normy - zákona o PZP. Najvyšší súd sa navyše v predmetnom rozhodnutí vôbec nezaoberal skutočnosťou, či žalobca má alebo nemá nárok na zaplatenie úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ, t.j. za nesplnenie peňažnej povinnosti, ale vo svojich úvahách sa venoval len úroku z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP a teda explicitne nevylúčil aplikáciu úrokov z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 OZ v prípade omeškania s poskytnutím peňažného plnenia.

18. Súd na pojednávaní konanom 09.08.2021 pojednával za účasti oboch strán sporu. Právny zástupca žalobcu zotrval na svojich dovtedajších vyjadreniach. Právny zástupca žalovaného rovnako tak zotrval na argumentoch obsiahnutých v podanom odpore, pričom zdôraznil, že žalovaný namieta neplatnosť postúpenia pohľadávky z dôvodu, že malo dôjsť k postúpeniu neexistujúcej pohľadávky, keďže poškodená nezaplatila predmetnú faktúru a teda nedošlo k úbytku majetkových hodnôt. Žalobca v podanej žalobe tvrdí, že faktúra síce bola uhradená, avšak potvrdenie o jej úhrade nebolo doposiaľ zo strany žalobcu predložené a preto žalobca v tomto smere neuniesol dôkazné bremeno. Vo vzťahu k oprave motorového vozidla žalobca predložil iba faktúru za opravu, pričom jej súčasťou mala byť aj kalkulácia, ktorá však predložená nebola. Z uvedeného preto nie je zrejmá výška NmH prác, ktorú si žalobca vyfakturoval. Zároveň nebola preukázaná ani účelnosť prenájmu motorového vozidla, táto má byť preukazovaná žiadosťou o náhradu škody za prenájom náhradného motorového vozidla zo dňa 24.09.2018, čo je deň škodovej udalosti, prílohou mala byť samotná faktúra za prenájom vozidla, ktorá však v skutočnosti bola vystavená až neskôr. Zároveň zo zmluvy o prenájme náhradného motorového vozidla vyplýva, že poškodená túto uzatvárala ako fyzická osoba a nie podnikateľ a teda prenájom náhradného motorového vozidla nemôže byť odôvodnený výkonom podnikateľskej činnosti poškodenej. Právny zástupca žalobcu v reakcii na prednes protistrany uviedol, že vo vzťahu k argumentácii týkajúcej sa zmluvy o postúpení pohľadávky a nedostatku vôle poškodenej postúpiť túto pohľadávku na žalobcu, poukazuje na samotné znenie tejto zmluvy bod 1 ods. 2, pričom je zrejmé, že keď poškodená podpíše zmluvu, kde je zrejmé aká pohľadávka sa postupuje, voči komu, že je zrejmý aj jej prejav vôle, je možné takto určenú pohľadávku postúpiť na žalobcu. Vo vzťahu k námietke žalovaného, že na zdokladovanie výšky škody pri oprave poškodeného motorového vozidla bola predložená len faktúra, uvádza, že z judikatúry vyplýva, že na vyčíslenie výšky škody postačuje len samotná faktúra. Vo vzťahu k námietke žalovaného, že doposiaľ nebola preukázaná úhrada poškodeného motorového vozidla, právny zástupca žalobcu predložil súdu krátkou cestou fotokópiu faktúry spolu s dokladom o jej úhrade. Súd túto krátkou cestou doručil protistrane. Ďalej poukazuje na skutočnosť, že sa postúpila pohľadávka poškodenej voči poisťovni a nie jej záväzok voči žalobcovi. Vo vzťahu k argumentácii žalovaného, že poškodená uzatvárala zmluvu o nájme náhradného motorového vozidla ako fyzická osoba, uviedol, že účelnosť nájmu náhradného motorového vozidla je daná bez ohľadu na túto skutočnosť, už len uvedením toho, že poškodená potrebovala náhradné motorové vozidlo za účelom dochádzania do práce a rozvozu detí. Právny zástupca žalovaného v reakcii na prednes protistrany uviedol, že vo vzťahu k úplnosti zmlúv o postúpení pohľadávok ani samotný žalobca neurčil konkrétne ustanovenie zmluvy, z ktorého by bol zrejmý prejav vôle poškodenej postúpiť pohľadávku, pričom má za to, že nie je možné tento prejav vôle vyvodiť len z podpisu zmluvy a ustanovenia týkajúceho sa špecifikácie predmetnej zmluvy. Vo vzťahu k oprave motorového vozidla a argumentácii o dostatočnosti predloženej faktúry bez bližšieho odôvodnenia, za čo konkrétne bola vystavená, poukazuje na rovnako konštantnú judikatúru súdov, z ktorej vyplýva povinnosť žalovaného odôvodniť dôvody krátenia poistného plnenia. S ohľadom na túto povinnosť žalovaného v záujme zachovania rovnosti strán by mal mať aj žalobca povinnosť preukázať, za čo konkrétne má byť poukázané poistné plnenie. Predložená kópia účtu nepreukazuje, že ju uhradila poškodená, poukazuje na dátum úhrady a vyjadruje názor, že je vysoko nepravdepodobné, aby poškodená cestovala do sídla žalobcu štyri dni po vystavení faktúry za prenájom za účelom osobnej úhrady tejto faktúry. S ohľadom na uvedené mal za to (aj s poukazom na podobný prístup žalobcu aj v iných obdobných prípadoch), že faktúru uhradza samotný žalobca. Vo vzťahu k dôvodom účelnosti prenájmu náhradného motorového vozidla poškodenu uvádza, že nakoľko sa preukázalo že jeden z

uvedených dôvodov je nepravdivý, je možné sa domnievať že aj ostatné dôvody sú nepravdivé a žalobca nepreukázal opak.

19. Súd sa v rámci dokazovania oboznámil s listinami založenými v súdnom spise, a to:

- žaloba s prílohami z č.l. 1-29, konkrétne - čestné vyhlásenie zamestnanca žalobcu, faktúra P oznámenie poistnom plnení zo dňa 25.10.2018, zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 13.11.2018, zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 17.10.2018, oznámenie o poistnom plnení zo dňa 24.10.2018, cenník servisných služieb AUTO GABRIEL, cenník spoločnosti MORIS, kategorizácia motorových vozidiel, faktúra č. XXXXXX, nájomná zmluva zo dňa 24.09.2018, odovzdávací/preberací protokol, cenník požičovne AUTOSERVIS H Point, s.r.o., žiadosť poškodenej o náhradu škody za prenájom náhradného vozidla, oznámenie o poistnom plnení zo dňa 29.10.2018
- odpor voči platobnému rozkazu z č.l. 41-45,
- vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu k podanému odporu s prílohami z č.l. 51-64, konkrétne zakázkový list zo dňa 24.09.2018
- fotokópia faktúry č. 318087 spolu s dokladom o úhrade faktúry z č.l. 138.

20. Z vykonaných dôkazov mal súd za preukázané, že žalobca nadobudol pohľadávky z jednotlivých vyššie špecifikovaných poistných udalostí, ktoré spočívali v neuhradení časti poistných plnení vzniknutých poškodenej žalovaným. Žalovaný nenamietal nesplnenie stanovených podmienok pre poskytnutie plnenia poškodenej, pričom nie je sporné, že žalovaný žalobcovi z povinného zmluvného poistenia motorových vozidiel nárok na náhradu škody z väčšej časti aj plnil. Žalovaný v jednotlivých oznámeniach o poistnom plnení namietal výšku ceny za normohodinu práce, pričom krátil poistné plnenie v prípadoch, kedy si žalobca za normohodinu práce vyúčtoval sumu vyššiu, ako žalovaným určenú cenu 20,83 EUR bez DPH pre neautorizovaný servis. Žalobca k žalobe priložil niekoľko cenníkov opravcov z daného regiónu, z ktorých vyplýva, že v danom regióne sa normohodina práce pri realizácii totožnej, resp. obdobnej práce autoservisu pohybuje v rozmedzí od 40,80 EUR s DPH do 48,- EUR s DPH.

21. Podľa § 442 ods. 1 OZ sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

22. Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

23. Podľa § 4 ods. 2 písm. b/, d/ zákona o PZP v relevantnom znení má poistený z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

- b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,
- d) ušlého zisku.

24. Podľa § 4 ods. 4 zákona o PZP v relevantnom znení, poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

25. Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP v relevantnom znení, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

26. Podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP v relevantnom znení, ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (§ 517 ods. 2 OZ).

27. Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP v relevantnom znení, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

28. Podľa 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

29. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

30. Vo vzťahu k samotnému nároku, ktorý je predmetom žaloby, súd poukazuje na skutočnosť, že v zmysle ustanovenia § 442 ods. 1 OZ sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napraviteľná poskytnutím majetkového plnenia. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré by bolo treba vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (obdobne aj uznesenie NS SR sp.zn. 4MCdo/23/2008).

31. K námietke žalovaného týkajúcej sa neurčitosti podanej žaloby súd uvádza, že žalobca v podanej žalobe uviedol skutočnosti, ktorými opísal skutkové okolnosti, z ktorých odvodzuje svoj nárok v rozsahu, ktorý umožnil súdu jeho jednoznačnú identifikáciu a individualizáciu. Súd preto námietku žalovaného, že žaloba nespĺňa kritériá požadované ustanovením § 132 CSP, vyhodnotil ako nedôvodnú.

32. K namietanému nedostatku aktívnej legitimácie žalobcu z dôvodu, že predmetom týchto zmlúv bolo postúpenie pohľadávky zo strany poškodeného, ktoré žalobca eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi, teda sa jedná o neexistujúci predmet postúpenia, keďže nedošlo k úhrade týchto faktúr, na základe čoho považuje žalovaný takéto právne úkony podľa ustanovenia § 39 OZ za absolútne neplatné, súd uvádza, že základným predpokladom zodpovednosti za prevádzku motorového vozidla je škodová udalosť vyvolaná zvláštnou povahou prevádzky dopravných prostriedkov. Už samotnou škodovou udalosťou dochádza k vzniku škody a k majetkovému úbytku na strane poškodeného, a to bez ohľadu na to, či si poškodený dá alebo nedá svoje poškodené motorové vozidlo opraviť. Žalobca, resp. poškodený, ktorý svoj nárok postúpil, si v predmetnom konaní uplatňuje nárok z povinného zmluvného poistenia vinníka nehody, ktorý bol poistený u žalovaného.

33. Z ustanovenia § 4 ods. 2 písm. b/ a ods. 4 zákona o PZP možno vyvodiť, že v prípade, ak dôjde ku škodovej udalosti v čase trvania poistenia, za ktorú zodpovedá poistený a na ktorú sa vzťahuje uvedené poistenie, poisťovateľ má za poisteného poskytnúť poškodenému plnenie, teda nahradiť poškodenému preukázaný nárok na náhradu škody, pričom v zmysle § 15 ods. 1 zákona o PZP sa jedná o priamy nárok poškodeného voči poisťovni na náhradu škody. Vo veci konajúci súd zároveň uvádza, že nie je namieste stotožňovať nárok autoservisu voči poškodenému na zaplatenie fakturovanej ceny servisných prác v súvislosti s opravou poškodeného motorového vozidla, s nárokom poškodeného na poistné plnenie voči žalovanému. Ide o rôzne nároky založené rôznymi zmluvami prípadne právnymi skutočnosťami a existujúce medzi rôznymi subjektmi. Vzťah medzi poškodeným a autoservisom, ktorý realizoval opravu poškodeného motorového vozidla, vznikol na základe zmluvy o dielo, teda objednávky servisných prác zo strany poškodeného a realizácie týchto prác autoservisom. Právnym základom nároku poškodeného na poistné plnenie voči žalovanému ako poisťovateľovi je však náhrada škody uplatňovaná v zmysle § 4 ods. 2 písm. b/ a § 15 ods. 1 zákona o PZP. Z uvedeného je zrejмый právny základ jednotlivých právnych vzťahov a nárokov z nich vyplývajúcich, ktoré však nie je možné stotožňovať prípadne zmiešavať, ako to urobil žalovaný.

34. Keďže v danom prípade poškodený svoj priamy nárok voči žalovanému, v súlade s platnou právnou úpravou, postúpil na žalobcu, tento je aktívne vecne legitimovaný na uplatnenie práva proti žalovanému.

35. Z vykonaného dokazovania mal súd nesporne preukázanú predmetnú škodovú udalosť, ako aj vystavenie faktúry za vykonanú opravu poškodeného vozidla. Žalovaný napriek vystavenej faktúre a splneniu podmienok v rámci nahlasovania poistných udalostí prešetril predmetnú poistnú udalosť tak, že krátil poistné plnenie o sumu 544,14 EUR. Z predloženej faktúry je nepochybná skutočná výška škody, skutočné náklady na navrátenie poškodeného motorového vozidla do stavu pred poistnou udalosťou, pričom žalovaný dôvodnosť takéhoto krátenia v priebehu konania nepreukázal. Žalovaný v danom spore neoznačil ani nenavrhol vykonať žiadne dôkazné prostriedky, ktoré by preukázali, že

skutočne vynaložené náklady na opravu motorového vozidla poškodeného, v súvislosti s poistnou udalosťou, na základe ktorej bol žalovaný povinný poskytnúť poškodenému poistné plnenie, presiahli primerané a účelne vynaložené náklady na opravu. Jedinými argumentmi žalovaného vo vzťahu ku kráteniu poistného plnenia bol de facto odkaz na kalkulačný program Audatex, uvedenie maximálnej ním akceptovanej sumy za NmH prác pri neautorizovaných servisoch, pričom však neuviedol z čoho vypočítal túto cenu NmH priznaný počet normohodín podľa uvedenej kalkulácie.

36. V kontexte uvedeného súd uvádza, že ak má opravovňa zapísaná ako predmet podnikania opravy cestných motorových vozidiel (čo v konaní nebolo sporné), neprináleží žalovanému potom členiť subjekty vykonávajúce po splnení zákonných predpokladov opravy motorových vozidiel na autorizované, či neautorizované servisy. Ak sa poškodený rozhodol realizovať opravu vozidla v nezmluvnom neautorizovanom servise, neznamená to, že náklady ktoré boli vynaložené predstavujú náklady, ktoré nebolo potrebné vynaložiť na uvedenie veci (vozidla) do pôvodného stavu. Podľa súdu neexistuje reálny rozdiel medzi kvalitou a kvantitou práce autorizovaných, resp. zmluvných a nezmluvných, či neautorizovaných servisov. Samotná skutočnosť, že ide o autorizovaný, resp. zmluvný alebo nezmluvný servis, neovplyvňuje kvalitu vykonanej práce, a teda nepredstavuje ani dôvod na krátenie ceny práce. Objemový a časový úsek danej práce je odvodený od zložitosti úkonu a dôsledkov škodovej udalosti. V rámci voľného trhu je na poškodenom, v akom servise (či autorizovanom alebo neautorizovanom) si nechá poškodené motorové vozidlo opraviť, pokiaľ náklady, ktoré boli vynaložené sú účelné a smerovali k odstráneniu poškodení spôsobených v rámci škodovej udalosti.

37. Súd zároveň poukazuje aj na nariadenie komisie (EÚ) č. 330/2010 z 20.04.2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní európskej únie na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov (tzv. všeobecná blokovaná výnimka) a v nariadení komisie (EÚ) č. 461/2010 z 27.05.2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní európskej únie na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov v sektore motorových vozidiel, ktoré sa vzťahuje najmä k predajnému trhu - skrátene nazývané "blokovaná výnimka"- v zmysle ktorého majú všetky servisy rovnaké postavenie a nie je možné zvýhodňovať alebo nezvýhodňovať, či preferovať niektoré z nich. Preferovanie a zvýhodňovanie len určitých servisov je v rozpore s ochranou hospodárskej súťaže a v rozpore s európskou legislatívou a jej zárukami. Vyššie uvedená blokovaná výnimka dáva možnosť prevádzať nezávislým servisom značkový servis, údržbu a opravy aj nových automobilov v záručnej dobe, a to bez straty záruky samozrejme pri dodržaní postupov a rozsahu prác predpísaných výrobcami automobilu a pri použití originálnych alebo kvalitatívne rovnocenných náhradných dielov. Predmetné rozlišovanie a vnútené uprednostňovanie len určitého typu servisu vozidiel, by preto bolo v rozpore s hospodárskou súťažou a právom Európskej únie.

38. Vo vzťahu ku kráteniu výšky normohodiny práce vo veci konajúci súd konštatuje, že v tomto smere žalovaného zaťažovalo dôkazné bremeno preukázať primeranosť ním uvedených nákladov za normohodinu práce a uviesť na základe čoho považuje žalobcom požadovanú sumu za normohodinu práce za neprimeranú. Žalovaný súdu nepreukázal, že by v danom regióne, prípadne kdekoľvek v Slovenskej republike, existoval vôbec autoservis, ktorý by realizoval opravu poškodení motorového vozidla rovnakej značky za jednotkovú cenu práce vo výške 20,83 EUR bez DPH za normohodinu. Zároveň ani nepreukázal, z čoho vyvodil práve sumu vo výške 20,83 EUR bez DPH. Za takýchto súvislostí sa potom súdu žalovaným tvrdené skutkové okolnosti ceny servisných prác javia ako hypotetické a bez reálneho základu. Námietačka žalovaného tak zostala len v rovine tvrdenia a žalovaný neuniesol o nej dôkazné bremeno, na rozdiel od žalobcu, ktorý preukázal náklady na opravu poistnou udalosťou poškodeného motorového vozidla predloženou faktúrou.

39. Vo veci konajúci súd konštatuje, že kalkulácia, na ktorú poukazoval žalovaný, či už v oznámení o poistnom plnení alebo v podanom odpore nebola zo strany žalovaného v súdnom konaní predložená, preto akékoľvek krátenie uplatnenej náhrady škody zo strany žalovaného nie je možné považovať zo strany žalovaného za preukázané. Napokon súd nad rámec uvedeného dodáva, že samotnou kalkuláciou žalovaného je určená potenciálna škoda, nie však skutočná škoda, pretože kalkulačný program nemôže premietnuť všetky okolnosti konkrétnej opravy poškodeného vozidla. Zároveň súd dáva do pozornosti skutočnosť, že kalkulácia v systéme AUDATEX a výstupy z tohto systému sú závislé na vstupných údajoch, ktoré do neho zadáva osoba, ktorá kalkuláciu vypracováva. Aj s ohľadom na uvedené nie je možné považovať za relevantnú pre krátenie poistného plnenia len samotnú kalkuláciu, keď výstup z nej neobsahuje atribút objektívnosti a s poukazom na uvedené nemá teda požadovanú výpovednú hodnotu.

40. Pre úplnosť súd dopĺňa, že správanie poškodeného len viedlo k tomu, aby obnovil stav poškodeného vozidla, ktorý tu bol pred poistnou udalosťou, a pokiaľ v zmysle takého správania a konania mu vznikli relevantné náklady na vykonanú opravu, tak je dôvodné zabezpečiť spravodlivú ochranu práv a oprávneného záujmu poškodeného, ktorému sa práve súdnym rozhodnutím zabezpečí náhrada plnenia, na ktoré sa poistenie vzťahovalo, k vynaloženiu ktorého bol poškodený donútený poistnou udalosťou.

41. Žalobca (resp. poškodený) teda riadne zdokladoval, že došlo k poškodeniu motorového vozidla, ktoré bolo opravené, ako aj výšku škody predloženou faktúrou autoservisu, teda si splnil svoju dôkaznú povinnosť vo vzťahu k žalovanému nároku na náhradu škody. Žalovaný zároveň nepreukázal kvalifikovaný právny dôvod krátenia poistného plnenia, t. j. bezdôvodne znížil požadované poistné plnenie, aj keď ho v tomto smere zaťažovalo dôkazné bremeno, pretože z týchto tvrdení vyvodzoval priaznivé dôsledky pre seba. Súd preto považoval nárok na zaplatenie sumy 544,14 EUR za dôvodný.

42. Vo vzťahu k opodstatnenosti nároku na náhradu škody spojenej s nevyhnutnosťou prenájmu náhradného motorového vozidla po dobu, kedy bolo poškodeného MV v opravovni súd uvádza, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že poškodený si zapožičal náhradné vozidlo Volkswagen Jetta, ktoré mal požičané od 24.09.2018 do 12.10.2018 (18 dní) s celkovou cenou 648,- EUR. Z odovzdávacieho/preberacieho protokolu má súd za preukázané, že poškodený náhradné motorové vozidlo mal prenajaté od 24.09.2018 od 13:00 hod do 12.10.2018 o 15:40 hod., pričom počas tejto doby bolo poškodené vozidlo opravované v autoservise, čo má súd prvej inštancie za preukázané čestným vyhlásením zamestnanca žalobcu ohľadne postupu pri oprave poškodeného MV.

43. Skutočnou škodou je podľa súdnej judikatúry aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenie veci. Príčinná súvislosť je daná vtedy, ak škodná udalosť skutočne spôsobila škodu, o náhradu ktorej ide (R 7/1992). Súdna prax považuje za skutočnú škodu nielen prípady zmenšenia majetku, ale i prípady vynaloženia akýchkoľvek nákladov vynaložených so vznikom alebo zabezpečením škody. Je nesporné, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody.

44. V predmetnej veci je nesporným fakt, že k poistnej udalosti došlo, žalovaný poistnú udalosť uznal a poistné plnenie čiastočne plnil. Kauzálny nexus je daný tým, že porušením pravidiel cestnej premávky došlo ku škode na motorovom vozidle poškodeného. Zapožičanie náhradného vozidla považuje súd prvej inštancie za skutočnú škodu definovanú v ustanovení § 442 OZ ako ujma v majetkovej sfére poškodeného, ktorá nastala v súvislosti so škodovou udalosťou a nemôže byť žiadnym spôsobom závislá od správania poškodeného po škodovej udalosti. V kontexte uvedeného je odvoditeľné, že na skutočnú škodu sa prihliada tak, aby škodovou udalosťou neutrpel sociálny komfort poškodeného. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky sp.zn. I. ÚS 3831/17, ktoré stručne zhrnulo podstatu zavedenia povinnosti povinného poistenia zodpovednosti za škodu, a to práve na účely ochrany poškodeného pred znášaním dôsledkov porušenia právnej povinnosti iným účastníkom cestnej premávky: „...Podľa náhľadu Ústavného soudu je třeba se v souvislosti s poskytováním náhradního vozidla zamyslet nad tím, jaký je jeho smysl a účel. Lze mít v zásadě za to, že podstatou náhradního vozidla je umožnit pojištěnci zachování určitého životního standardu v situaci, kdy dojde, ať již k částečnému nebo totálnímu poškození vozidla. Poskytnutím náhradního vozidla nebude poškozený ponechán v tísní a bude mu umožněno vést, co do kvality, obdobný život, jako před dopravní nehodou... Ve své podstatě tak není důvodu, pro který by tyto náklady, jsou-li účelně vynaloženy, měl nést právě poškozený. Výklad a aplikace práva nemohou být odtrženy od reálného života...“ V danom prípade aplikáciou ustanovenia § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP poisťovňa z titulu poistenia by plnila aj nároky vzniknuté v dôsledku škody na veci, čo pripúšťa záver aplikácie aj pre následné škody, ktoré vzniknú v dôsledku škody na veci samej. Ide o účelne vynaložené náklady, ktoré musí poškodený obvykle vynaložiť v súvislosti s odstránením dôsledkov vzniku škody a v tejto súvislosti súd prvej inštancie poukazuje na rozsudok NS ČR z 30.11.1990 sp. zn. 1Cz 86/90, R 7/1992. V kontexte uvedeného je nutné prihliadať najmä na dôvody potreby náhradného motorového vozidla a rozsah jeho užívania z časového hľadiska. Poškodená nemohla z titulu poistnej udalosti užívať svoje motorové vozidlo, a to z dôvodov uvedených v žiadosti o náhradu škody za prenájom náhradného vozidla, medzi ktorými bolo aj dochádzanie do práce, rozvoz detí do školy a pod., pričom uvedenie výkonu podnikateľskej činnosti, aj napriek tomu, že vlastníkom predmetného MV bola fyzická a nie právnická osoba, automaticky

neznamená, že takéto odôvodnenie je nepravdivé a nemožno naň prihliadať. V tomto smere súd nemá za to, že pokiaľ aj prípadne jeden z dôvodov prenájmu náhradného MV je spochybnený, má to za následok, že všetky tvrdenia poškodenej sú preto nepravdivé a žalobca mal v konaní preukázať opak. S ohľadom na uvedené bolo dôvodné, aby si poškodená zabezpečila náhradné vozidlo a náklady spojené so zabezpečením tohto náhradného vozidla v podobe nájomného tak patria do oprávneného nároku poškodenej.

45. K nutnosti a účelnosti vynaložených nákladov so zabezpečením náhradného motorového vozidla pristupuje samotná skutočnosť, že poškodenému z titulu škodovej udalosti bol nanútený skutkový a právny stav, kedy nemohol užívať svoje motorové vozidlo, a tým sa ocitol v stave nutnosti zabezpečenia si náhradného motorového vozidla počas opravy svojho vozidla. Konceptia náhrady škody vychádza zo záverov, že má byť nahradená cena požičovného, ktorá je obvyklá, teda nie cena priemerná, resp. cena najnižšia alebo cena podľa individuálnych výpočtov zamestnanca žalovanej, pretože v dôsledku poškodenia motorového vozidla dochádza k závažnému zásahu do vlastníckeho práva vlastníka poškodeného vozidla v podobe straty možnosti jeho riadneho užívania. Ďalej je potrebné podotknúť, že kritérium nutnosti nemôže poškodenému sťažiť, či znemožniť požičanie náhradného vozidla, ktoré treba považovať za jediný možný spôsob vyváženia ujmy spôsobenej poškodením vlastného vozidla.

46. Napokon súd dodáva, že pokiaľ samotný žalovaný uplatnený nárok vzniknutý za zapožičanie náhradného MV nerozporoval v rámci šetrenia poisťnej udalosti a jediný dôvod pre krátenie tohto nároku bola sporná dĺžka nájmu, samotná argumentácia žalovaného ohľadne neexistencie nutnosti a účelnosti (ako takej) prenájmu motorového vozidla poškodenou je v rozpore s predchádzajúcim postupom žalovaného. Súd preto konštatuje, že škoda v tejto súvislosti vzniknutá na strane poškodenej je škodou v rozsahu účelne vynaložených nákladov na nájom tohto náhradného motorového vozidla.

47. Vo veci konajúci súd teda zastáva názor, že účelnosť vynaložených nákladov na zapožičanie náhradného vozidla je potrebné posudzovať jednak z hľadiska primeranosti vynaložených nákladov na prenájom vozidla, ako aj z hľadiska objektívnej doby, ktorá bola nevyhnutne potrebná na vykonanie opravy poškodeného vozidla, keď účelnosť a dĺžka opravy a tým aj potreba prenájmu náhradného vozidla nemôže závisieť od subjektívnej vôle poškodeného, resp. od subjektívnych okolností, teda od skutočnosti, kedy si príde, resp. bude mať čas už opravené vozidlo vyzdvihnúť, ale musí byť objektívne daná. Je potrebné zdôrazniť, že poškodený pritom nemá ako priamo ovplyvniť samotnú dĺžku trvania opravy v servise, nakoľko postup práce servisu závisí od mnohých faktorov, ako napríklad počet objednávok v servise, personálne obsadenie a technická vybavenosť servisu. Ide o objektívne okolnosti existujúce nezávisle od vôle poškodeného. Až momentom reálnej možnosti poškodeného začať opäť používať vlastné MV, teda momentom, kedy mu je umožnené prevziať si opravené vozidlo z autoservisu stráca požičanie náhradného MV a náklady s tým spojené prvok účelnosti. V uvedenom prípade žalovaný krátil poisťné plnenie len z dôvodu, že neakceptoval dobu nájmu prenajatého MV (nie sumu nájmu), v kontexte čoho súd má za preukázané, že poškodený ukončil nájom náhradného MV ihneď po tom, ako bola ukončená oprava poškodeného MV, čo vyplýva z čestného prehlásenia zamestnanca opravovne. Zároveň žalovaný neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k dôvodu, uvádzanému v oznámení o krátení poisťného plnenia, že nebola preukázaná nutnosť opravy nad rámec času vymedzeného výrobcom pre danú značku vozidla, keď uvedené tvrdenie nepreukázal žiadnym dôkazným prostriedkom a ani na jeho preukázanie žiadny takéto dôkazný prostriedok nenavrhol.

48. S ohľadom na uvedené žalobca dostatočne preukázal nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov za prenájom náhradného vozidla zabezpečeného poškodeným. Boli tak splnené všetky predpoklady, za splnenia ktorých vzniká zodpovednosť za škodu, a preto súd zaviazal žalovaného aj na zaplatenie sumy 72,- EUR, ktorá predstavuje sumu, o ktorú žalovaný krátil nárok na náhradu škody spojený s uplatnením nároku na náhradné MV.

49. Žalovaný rozporoval aj uplatnený úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ, s poukazom na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/145/2017, podľa ktorého povinnosť zaplatiť úroky z omeškania žalovanému vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a žalovaný by sa tak do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá bola uložená právoplatným rozhodnutím, zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody. Dovolací súd zároveň v rozhodnutí uviedol, že peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona o PZP je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v ustanovení § 11 ods. 6 písm. a/ alebo

b/ zákona o PZP, účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote troch mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poisťnej udalosti.

50. Vo vzťahu k predmetnému uzneseniu najvyššieho súdu súd prvej inštancie uvádza, že podkladom právneho posúdenia konkrétnej veci konajúcimi súdmi, v nadväznosti na uplatnený úrok z omeškania, bola situácia, kedy si žalobca uplatnil úrok z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP, pričom v danom prípade súdy uviedli, že tento nárok žalobcovi nemohol vzniknúť vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná poisťovňa v zákonnej lehote troch mesiacov poskytla žalobcovi vysvetlenie (odmietnutie plnenia), čím si splnila povinnosť podľa § 11 ods. 6 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z. z.

51. V prejednávanej veci si však žalobca uplatnil úrok z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 OZ, čo je odlišný prípad, na ktorý uvedený záver dovolacieho súdu nemožno vzťahovať. Dovolací súd neposkytol vo svojom rozhodnutí právne posúdenie situácie, kedy si žalobca uplatňuje úrok z omeškania podľa Občianskeho zákonníka, preto akúkoľvek precedenčnú záväznosť, hoci aj obiter dictum vysloveného záveru o tom, že povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a poisťovňa by sa tak do omeškania mohla dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá bola uložená právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody, za situácie kedy sa dovolací súd vo svojom výklade žiadnym spôsobom nevysporiadal so znením ustanovenia § 11 ods. 7 prvej časti vety zákona o PZP určujúceho splatnosť poisťného plnenia do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie, považuje vo veci konajúci súd za nevzťahujúcu sa na prejednávanú vec. Takto naformulovaný záver najvyššieho súdu o tom, že povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká poisťovní, ako žalovanej v spore (čo vyplývalo zo skutkového stavu veci), až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a poisťovňa by sa tak do omeškania mohla dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá bola uložená právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody, bez akéhokoľvek ďalšieho odôvodnenia tohto záveru, v samotnej svojej podstate navyše naráža aj na skoršiu rozhodovaciu činnosť najvyššieho súdu reprezentovanú napr. uznesením najvyššieho súdu sp.zn. 4Cdo/166/2007 z 27.01.2009 a rozsudkom najvyššieho súdu (hoci aj ako súdu odvolacieho) sp.zn. 3Obo/29/2016 z 27.06.2017, ktorá sa síce vzťahuje na právnu úpravu splatnosti poisťného plnenia podľa § 797 ods. 3 prvá veta OZ, no reprezentuje názor, že pokiaľ žalovaná poisťovňa vykonala šetrenie za účelom zistenia vzniku a príčin škodovej udalosti a tiež za účelom zistenia rozsahu povinnosti poskytnúť plnenie, ktoré bolo nepochybne žalovanou aj riadne ukončené a napriek tomu neposkytla žalobcovi poisťné plnenie, hoci tak mala urobiť, dostala sa s plnením dlhu do omeškania, a to uplynutím pätnásteho dňa od skončenia šetrenia potrebného na zistenie rozsahu povinnosti plniť.

52. Len nad rámec uvedeného vo veci konajúci súd si zároveň dovoľuje poukázať aj na skutočnosť, že ústavná sťažnosť, podaná vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/145/2017 z 22. novembra 2018, bola Ústavným súdom Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp. zn. III. ÚS 309/2020 už rozhodnutá a vo veci bol 14. októbra 2021 vydaný nález, ktorým bol zrušený predmetný rozsudok sp.zn. 3Cdo/145/2017 z 22.11.2018 a vec bola vrátená najvyššiemu súdu na ďalšie konanie.

53. Konajúci súd v tomto smere uvádza, že zavedením ustanovenia § 11 ods. 6 a na to nadväzujúceho sankčného ustanovenia § 11 ods. 8 zákona o PZP došlo k transponovaniu Smernice 2000/26/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 16. mája 2000 (ďalej len „Smernica“), z ktorej článku 4 ods. 6 vyplýva, že zavedená sankcia zabezpečuje povinnosť ukončenia prešetrovania poisťnej udalosti v stanovenej trojmesačnej lehote. Zo znenia uvedenej Smernice však nevyplýva, že by zavedením takejto sankcie mal byť dotknutý prípadný nárok na úrok z omeškania, ktorý vyplýva z vnútroštátnej úpravy a viaže sa na prípad omeškania s plnením peňažnej povinnosti. Naopak z odôvodnenia Smernice vyplýva, že je vhodné zaručiť, aby poškodená osoba mala osobitné právo na rýchle poskytnutie poisťného plnenia a preto je potrebné zaviesť do vnútroštátneho práva primerane účinné a systematické finančné alebo rovnocenné administratívne sankcie; avšak podmienkou je, aby zodpovednosť a vzniknutá škoda boli nespochybniteľné, aby poisťovňa bola schopná realizovať zodpovedajúce plnenie v predpísanej lehote; zodpovedajúce plnenie náhrady by malo byť vyhotovené písomne a malo by obsahovať dôvody, na základe ktorých bola posúdená zodpovednosť a samotná škoda (bod 18 odôvodnenia Smernice). Okrem týchto sankcií je vhodné zaviesť povinnosť platenia úrokov z výšky náhrady stanovenej poisťovňou alebo súdom poškodenej osobe, ak sa plnenie nerealizovalo v zmienenej predpísanej lehote; ak má

členský štát platné vnútroštátne predpisy, ktoré obsahujú požiadavku platenia úroku z omeškania, toto ustanovenie sa môže vykonať odkazom na tieto predpisy (bod 19 odôvodnenia Smernice).

54. Pre zákon o PZP, ako lex specialis upravujúci určitú oblasť poistenia, vo vzťahu k Občianskemu zákonníku, platí, že jeho ustanovenia majú prednosť pred ustanoveniami Občianskeho zákonníka, ako lex generalis. So zreteľom na uvedené, súd pri otázke posúdenia splatnosti poistného plnenia neaplikoval ustanovenie § 797 ods. 3 OZ, ale pre existencii špeciálneho ustanovenia týkajúceho sa splatnosti poistného plnenia v rámci zákona o PZP, aplikoval na daný prípad ustanovenie § 11 ods. 7 zákona o PZP.

55. Z ustanovenia § 11 ods. 7 zákona o PZP vyplýva splatnosť poistného plnenia, a to do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia. V prípade prvej možnosti je reflektované skončenie prešetrovania poistnej udalosti a stanovená povinnosť výplaty poistného plnenia (ako peňažného plnenia) v určenej lehote od jeho skončenia. V prípade druhej možnosti je otázne, kto je zaviazaným subjektom v súdnom rozhodnutí. Pokiaľ poškodený využil možnosť priameho uplatnenia nároku podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP a nárok voči poisťovni uplatnil v súdnom konaní, potom je osobitné ustanovenie o splatnosti poistného plnenia obsolentné, keďže právo poškodeného na poskytnutie poistného plnenia je dané inštitútom vykonateľnosti súdneho rozhodnutia podľa § 232 ods. 1, 2 CSP, a to márnym uplynutím lehoty na plnenie. Rovnako by v takom prípade nedávala zmysel ani požiadavka doručenia právoplatného súdneho rozhodnutia poisťovni, pretože lehota na plnenie je pochopiteľne viazaná na právoplatnosť rozhodnutia a nie na doručenie právoplatného rozhodnutia strane sporu. Vzhľadom k uvedenému sa súd prikláňa k názoru vyjadrenému aj v odbornej literatúre (Petruľák, M., Šulíková, M. Poistné zmluvy. Praha: C. H. Beck, 2012, str. 103-104), podľa ktorého je poisťovňa povinná poskytnúť poistné plnenie po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody v prípade, ak je v súdnom rozhodnutí zaviazaný na zaplatenie náhrady škody poistený škodca.

56. Dôvodová správa k zákonu o PZP navyše uvádza, že „Splatnosť poistného plnenia zákon viaže podobne ako tomu bolo doteraz na dobu 15 dní po skončení šetrenia potrebného na zistenie výšky povinnosti poisťiteľa nahradiť škodu. Rovnaká lehota platí, ak o nároku poškodeného rozhoduje súd, bez ohľadu na to, či poškodený žaloval poisťiteľa alebo poisteného.“ Aj s odkazom na uvedené a opätovne stotožniac sa s názorom prezentovaným autormi vyššie citovanej publikácie možno hovoriť o nedostatočnej precízności zákonodarcu pri stanovení lehoty na plnenie zo strany poisťovne (v prípade, ak bol škodca a nie poisťovňa v rozhodnutí zaviazaný na zaplatenie náhrady škody), pretože ak bolo zámerom zákonodarcu zladiť lehotu, ktorá je daná na plnenie škodcovi súdnym rozhodnutím, s lehotou, ktorú má na plnenie poisťovateľ, potom bol tento zámer zmarený práve stanovením začiatku plynutia lehoty až na moment doručenia právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, pričom v tomto ohľade zároveň požiadavka na výplatu poistného plnenia v lehote určenej súdnym rozhodnutím vyznieva nadbytočne.

57. Samotná otázka splatnosti poistného plnenia má však vplyv na nárok osoby s právom na výplatu poistného plnenia na úroky z omeškania. Pokiaľ nespĺní poisťovňa svoj záväzok riadne a včas, t.j. neposkytne poistné plnenie v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania s plnením peňažného dlhu, čo znamená právo osoby na poistné plnenie na úroky z omeškania. Tento nárok je daný na základe § 517 ods. 2 OZ, pretože nie je žiadny dôvod vyčleniť poistnoprávny vzťah z okruhu záväzkových vzťahov. Nárok na úroky z omeškania vzniká preto osobe s právom na poistné plnenie prvým dňom po uplynutí lehoty na poskytnutie poistného plnenia zo strany poisťovne.

58. S poukazom na uvedené, vo veci konajúci súd má za to, že ustanovenie § 11 ods. 8 zákona o PZP má povahu sankcie za nespĺnenie nepeňažnej povinnosti uvedenej v ustanovení § 11 ods. 6 zákona o PZP poisťovateľom, a to skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť výšku poistného plnenia do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, resp. poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k

tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie a výška poisťného plnenia.

59. Sankcia vyplývajúca z ustanovenia § 11 ods. 8 zákona o PZP však na rozhodovaný spor nedopadá. Pokiaľ však poisťovateľ oznámil v zákonnej lehote, že plniť nebude, prípadne bude plniť len čiastočne, nezbavuje ho to povinnosti v prípade úspechu poškodeného v súdnom konaní zaplatiť poškodenému aj úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ, lebo svoju povinnosť riadne prešetriť škodovú udalosť a plniť peňažný nárok v zákonnej lehote, t.j. v lehote 15 dní po skončení prešetrovania škodovej udalosti, nesplnil. Obdobný záver vyplýva zároveň aj z rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/100/2019 z 21.05.2020 a sp. zn. 2Cob/200/2019 z 29.09.2020.

60. Vzhľadom k tomu, že žalovaný bol v omeškaní s vyplatením časti poisťného plnenia, na ktoré mala poškodená, resp. žalobca nárok, vznikol tak žalobcovi zároveň aj nárok na úrok z omeškania s plnením peňažnej povinnosti, počnúc dňom omeškania, teda dňom po uplynutí lehoty 15 dní po skončení toho - ktorého prešetrovania, potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie.

61. S ohľadom na všetko uvedené súd priznal žalobcovi žalovaný nárok a úrok z omeškania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

62. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania rozhodne súd v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje, a to v potrebnom počte vyhotovení.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015 Z.z.%2523127'&ucin-k-dni='30.12.9999'>) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 366 CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015 Z.z.%2523366'&ucin-k-dni='30.12.9999'> prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

V prípade, ak nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie

podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='233/1995 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).